

— että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, joka estää asiaa käsittelevää tuomioistuinta hyväksymästä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa vaatimusta lainasopimuksen toteamisesta pätemättömäksi valuuttakurssiriskiä koskevan ehdon kohtuuttomuuden perusteella silloin, kun ehto on todettu kohtuuttomaksi eikä sopimus voi pysyä voimassa ilman kyseistä ehtoa.

- 2) Direktiivi 93/13, kun sitä tarkastellaan perusoikeuskirjan 47 artiklan kannalta, ei ole esteenä sille, että jäsenvaltion ylin tuomioistuin antaa yhdenmukaista laintulkintaa varten sitovia ratkaisuja siitä, millä tavoin tämä direktiivi on pantava täytäntöön, edellyttäen, etteivät tällaiset ratkaisut estä toimivaltaista tuomioistuinta turvaamasta direktiivin säännösten täyttää vaikutusta ja tarjoamasta kuluttajalle tehokasta oikeussuojaa niiden oikeuksien turvaamiseksi, jotka hän voi perustaa direktiiviin, eikä ennakkoratkaisun pyytämistä unionin tuomioistuimelta tällä perusteella, mikä kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin selvittävä.

(¹) EUVL C 221, 10.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 13.3.2019 — Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(asia C-128/17) (¹)

(Kumoamiskanne — Direktiivi (EU) 2016/2284 — Tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentäminen — Unionin säädösten antaminen — Lainsäädäntömenettelyn kulku — SEU 4 artiklan 3 kohta — Vilpittömän yhteistyön periaate — Unionin lainsäätäjän harkintavallan tosiasiallinen käyttö — Vaikutustenarviointi — Riidanalaisen säädöksen vaikutusten riittävä arviointi — SEU 5 artiklan 4 kohta — Suhteellisuusperiaate — SEU 4 artiklan 2 kohta — Jäsenvaltioiden tasa-arvo perussopimuksia sovellettaessa — SEUT 191 artiklan 2 kohta — Unionin ympäristöpolitiikka — Euroopan unionin alueiden monimuotoisuuden huomioon ottaminen — Tuomioistuinvalvonta)

(2019/C 155/03)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: A. Tamás ja A. Pospíšilová Padowska) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Simm, A.-Z. Varfi, K. Adamczyk Delamarre ja A. Sikora-Kaléda)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Unkari (asiamiehet: M. Z. Fehér, G. Koós ja E. Tóth) ja Romania (asiamiehet: C. Canțăr, R. H. Radu, A. Wellman ja M. Chicu)

Väliintulija, joka tukee vastaajien vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Petersen, K. Herrmann ja G. Gattinara)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

- 2) Puolan tasavalta velvoitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.
- 3) Unkari, Romania ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 151, 15.5.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 12.3.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State — Alankomaat) — M. G. Tjebbes, G. J. M. Koopman, E. Saleh Abady ja L. Duboux v. Minister van Buitenlandse Zaken

(asia C-221/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin kansalaisuus — SEUT 20 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 24 artikla — Jäsenvaltion ja kolmannen valtion kansalaisuudet — Jäsenvaltion kansalaisuuden ja unionin kansalaisuuden menettäminen suoraan lain nojalla — Seuraukset — Oikeasuhteisuus)

(2019/C 155/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: M. G. Tjebbes, G. J. M. Koopman, E. Saleh Abady ja L. Duboux

Vastapuoli: Minister van Buitenlandse Zaken

Tuomiolauselma

SEUT 20 artiklaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 24 artiklan valossa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään tietyin edellytyksin tämän jäsenvaltion kansalaisuuden menettämisestä suoraan lain nojalla, minkä seurauksena henkilöt, joilla ei ole myös toisen jäsenvaltion kansalaisuutta, menettävät Euroopan unionin kansalaisen asemansa ja siihen liittyvät oikeudet, kunhan kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja tarvittaessa myös kansalliset tuomioistuimet voivat tutkia liitännäiskysymyksenä tällaisen kansalaisuuden menettämisen seuraukset ja mahdollisesti määrätä kansalaisuus palautettavaksi ex tunc asianomaisille henkilöille siinä yhteydessä, kun nämä hakevat matkustusasiakirjaa tai mitä tahansa muuta asiakirjaa todistukseksi kansalaisuudestaan. Tällaisen tutkinnan yhteydessä kyseisten viranomaisten ja tuomioistuinten on tarkastettava, onko asianomaisen jäsenvaltion kansalaisuuden menettäminen, josta aiheutuu unionin kansalaisen aseman menettäminen, suhteellisuusperiaatteen mukaista niiden seurausten osalta, jotka se aiheuttaa kunkin asianomaisen henkilön tilanteelle ja mahdollisesti hänen perheenjäsentensä tilanteelle unionin oikeuden kannalta.

(¹) EUVL C 239, 24.7.2017.